

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obo/11/2014
Identifikačné číslo spisu:	6003899962
Dátum vydania rozhodnutia:	18.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6003899962.6

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek senátu JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: VÍNO NITRA, spol. s r. o., so sídlom: Dolnozoborská 14, Nitra, IČO: 31 428 380, zast. GRMAN & PARTNERS, s. r. o., so sídlom: Landererova 1, Bratislava, IČO: 36 861 553, zast. JUDr. Jozefom Grmanom, advokátom a konateľom proti žalovanému: Vinársky závod Pezinok, s. r. o., so sídlom: Za dráhou 21, Pezinok, IČO: 34 111 077, zast. advokátom: JUDr. Oliverom Korcom, so sídlom: Záhradnícka 9, Bratislava o určenie neplatnosti dohody o prevode ochrannej známky a o určenie zániku ochrannej známky, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. marca 2006 č. k. 40Cbs/140/2003 - 188, po zrušení rozsudku odvolacieho súdu zo dňa 19. júla 2011, uznesením zo dňa 26. novembra 2013, č. k. 1ObdoV/48/2011, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 40Cbs/140/2003 - 188 zo dňa 30. marca 2006, v časti, v ktorej určil, že slovná ochranná známka VINEA registrovaná pod č. 162122 zanikla, p o t v r d z u j e .

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu žalobcu náhradu trov konania, a to za súdne poplatky sumu vo výške 929,44 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.364,22 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Žalobca sa písomným podaním zo dňa 14.08.2003 doručeným dňa 11. 09. 2003 Krajskému súdu v Banskej Bystrici ako súdu prvého stupňa, domáhal určenia, že dohoda o prevode práv a povinností zo dňa 27. 06. 1991 uzavretá medzi Malokarpatským vinárskym podnikom, š. p., Pezinok a Víno Nitra, je neplatná. Súčasne navrhol, aby na základe tohto rozsudku Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej len „Úrad priemyselného vlastníctva SR“) vymazal ochrannú známku VINEA č. 162122 z registra ochranných známk. O náhrade trov konania navrhol rozhodnúť tak, že túto je povinný zaplatiť žalobcovi žalovaný do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca písomným podaním zo dňa 02.03.2004 (č. l. 69), navrhol zmenu žalobného petitu tak, že okrem

určenia neplatnosti dohody o prevode práv a povinností zo dňa 27. 06. 1991 uzavretej medzi Malokarpatským vinárskym podnikom, š. p., Pezinok a Víno Nitra, sa domáha aj určenia, že ochranná známka VINEA (slovná) č. 162122, zapísaná dňa 25. 10. 1974, zanikla. Zároveň navrhol zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania.

O úprave petitu žaloby rozhodol súd prvého stupňa uznesením na pojednávaní konanom dňa 24. 03. 2004 (č. l. 107), na ktorom doplnil zápisnicu o pojednávaní konanom dňa 03. 03. 2004 (č. l. 76), a to tak, že zmenu návrhu jeho rozšírením o určenie, že ochranná známka VINEA, slovná č. 162122 zapísaná dňa 25.10.1974 zanikla, pripustil (uznesenie je súčasťou predmetnej zápisnice a nebolo vydané jeho písomné vyhotovenie, keďže právni zástupcovia obidvoch účastníkov boli prítomní na predmetnom pojednávaní).

Súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 40Cbs/140/2003 - 188 zo dňa 30.03.2006 určil, že dohoda o prevode práv a povinností zo dňa 27. 06. 1991 uzavretá medzi Malokarpatským vinárskym podnikom, š. p. Pezinok a Víno Nitra, š. p. Nitra je neplatná. Súčasne určil, že slovná ochranná známka VINEA registrovaná pod č. 162122 zanikla. O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s. p“) tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 51.000,- Sk na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodol tak v nadväznosti na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho č. k. 1Obo/249/2004 - 146 zo dňa 15. 11. 2005, ktorým zrušil skorší rozsudok súdu prvého stupňa č. k. 40Cbs/140/2003 - 112 zo dňa 24. 03. 2004 (ktorým súd určil, že dohoda o prevode práv a povinností zo dňa 27.06.1991 uzavretá medzi Malokarpatským vinárskym podnikom, š. p. Pezinok a Víno Nitra, š. p. Nitra je neplatná, vo zvyšku návrh zamietol) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia rozsudku súdu prvého stupňa bola skutočnosť, že prvostupňový súd dostatočne neskúmal naliehavosť právneho záujmu na podanie žaloby, v dôsledku čoho bol rozsudok nepreskúmateľný. Odvolací súd konštatoval, že prvostupňový súd neuviedol žiadne konkrétne dôvody, pre ktoré je daný naliehavý právny záujem žalobcu na určení neplatnosti dohody o prevode práv a povinností zo dňa 27. 06. 1991, ako aj na určení, že ochranná známka VINEA registrovaná pre Vinárske závody, š. p. Nitra zanikla zánikom tohto štátneho podniku. Prvostupňovému súdu preto uložil vyriešiť danosť naliehavého právneho záujmu v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p. s tým, že žalobca musí preukázať, v čom vidí to, že bez určenia, či medzi účastníkmi právny vzťah je alebo nie je, je jeho právne postavenie neisté, resp. aké jeho právo je bez tohto určenia ohrozené.

Prvostupňový súd po doplnení dokazovania v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu k otázke preukázania naliehavého právneho záujmu zo strany žalobcu na určení, že dohoda o prevode práv a povinností uzavretá dňa 27. 06. 1991 medzi právnymi predchodcami žalobcu a žalovaného je neplatná, súčasne že ochranná známka VINEA registrovaná pod č. 162122 v Registri Úradu priemyselného vlastníctva SR zanikla zistil, že naliehavý právny záujem zo strany žalobcu daný je, na základe čoho rozhodol rozsudkom zo dňa 30. 03. 2006 o neplatnosti predmetnej dohody, ako aj zániku ochrannej známky.

Na odvolanie žalovaného, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozsudkom č. k. 2Obo/205/2006 - 255 zo dňa 21. 02. 2007 rozsudok prvostupňového súdu v časti výroku, ktorým určil, že dohoda o prevode práv a povinností zo dňa 27. 06. 1991 uzavretá medzi Malokarpatským vinárskym podnikom, š. p. Pezinok a Víno Nitra, š. p. Nitra je neplatná, potvrdil a v časti, ktorou prvostupňový súd určil, že slovná ochranná známka VINEA registrovaná pod č. 162122 zanikla, rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietol. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia stotožnil so závermi prvostupňového súdu v otázke preukázania naliehavého právneho záujmu na vedení sporu zo strany žalobcu. Vo vzťahu k otázke určenia zániku ochrannej známky uviedol, že jej zánik je právnou skutočnosťou, o ktorej rozhoduje Úrad priemyselného vlastníctva SR, čo bolo dôvodom zmeny prvostupňového rozsudku v uvedenej časti.

Proti rozsudku odvolacieho súdu, jeho potvrdzujúcej časti, ktorou bola určená neplatnosť zmluvy o prevode práv a povinností zo dňa 27. 06. 1991, podal dovolanie žalovaný a proti zmeňujúcej časti, ktorou odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že žalobu v časti o určení, že slovná ochranná známka VINEA registrovaná pod č. 162122 zanikla, zamietol, podal dovolanie žalobca. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozsudkom č. k. 1ObdoV/37/2007 - 299 zo dňa 20. 02. 2008 rozsudok odvolacieho súdu zo dňa 21. 02. 2007 v žalobcom napadnutej časti ako vecne nesprávny podľa § 243b ods. 1, 2 O.s.p. zrušil a v zrušenom rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie.

Svoje rozhodnutie v tejto časti odôvodnil tým, že zákon o ochranných známkach nemá ustanovenie, ktorým by zveril do právomoci inému orgánu, napr. Úradu priemyselného vlastníctva SR, rozhodovať o zániku práva k ochrannej známke zánikom právnej subjektivity majiteľa ochrannej známky. Nesúhlasiac s názorom odvolacieho súdu vyslovil, že prejednanie a rozhodnutie v danom prípade patrí do právomoci súdu. Odvolaciemu súdu uložil pred skúmaním vecnej opodstatnenosti žaloby zaoberať sa otázkou, či žalobca v čase rozhodovania súdu má na určenie naliehavý právny záujem. Dovolanie žalovaného ako neprípustné podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

Po vrátení veci na ďalšie konanie, odvolací súd svojím rozsudkom č. k. 2Obo/62/2008 - 309 zo dňa 28. 05. 2008, rozsudok súdu prvého stupňa č. k. 40Cbs/140/2003 - 188 zo dňa 30. 03. 2006 v časti, v ktorej určil, že slovná ochranná známka VINEA registrovaná pod č. 162122 zanikla, zmenil tak, že žalobu zamietol, majúc za to, že len nedostatok naliehavého právneho záujmu nemôže byť hmotnoprávnym dôvodom pre zamietnutie žaloby, súčasne, že určovanie, či ochranná známka zanikla, nemôže byť predmetom súdneho konania s tým, že jej zánik je právnou skutočnosťou a o zápise alebo vyškrtnutí z registra ochranných známok rozhoduje Úrad priemyselného vlastníctva SR. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd tak, že túto žalovanému nepriznal.

Na dovolanie žalobcu proti vyššie označenému rozsudku odvolacieho súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací svojím uznesením č. k. 1ObdoV/65/2008 - 340 zo dňa 30. 11. 2010, napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Stotožňujúc sa s názorom žalobcu uviedol, že odvolací súd vydal rozhodnutie spočívajúce na nesprávnom právnom posúdení veci, keď zmenil odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 40Cbs/140/2003 - 188 zo dňa 30. 03. 2006 v časti, v ktorej určil, že slovná ochranná známka VINEA registrovaná pod č. 162122 zanikla, tak, že žalobu zamietol.

Odvolací súd následne rozsudkom č. k. 1Obo/4/2011 - 377 zo dňa 19. 07. 2011, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu prvého stupňa č. k. 40Cbs/140/2003 - 188 zo dňa 30. 03. 2006, v časti, v ktorej určil, že slovná ochranná známka VINEA registrovaná pod č. 162122, zanikla, zmenil tak, že žalobu opätovne zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia po opísaní stavu veci v doterajšom konaní a viacerých výčitkách na adresu dovolacieho súdu konštatoval, že zákonné dôvody pre zrušenie rozsudku odvolacieho súdu dovolacím súdom neboli dané, pretože vykonané dokazovanie nebolo ani namietané. Dovolateľ namietol odlišný právny názor, avšak uvedená skutočnosť nie je dôvodom na zrušenie rozsudku odvolacieho súdu. Vyslovil, že v takom prípade mal dovolací súd postupovať podľa § 243b ods. 2 O.s.p..

Vo vzťahu k veci samej sa odvolací súd zamerail na vzťah federálneho zákona č. 174/1988 Zb. o ochranných známkach a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach (ktorým bol v Slovenskej republike zrušený vyššie uvedený federálny zákon). V súvislosti s ust. § 22 písm. b/ zákona č. 174/1988 Zb. o ochranných známkach zdôraznil, že nezaniká ochranná známka, ale práva ochrannou známkou zabezpečené, ktoré sú nad rámec ustanovení o ochrannej známke. Poukázal aj na zákon č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku a na príslušné ustanovenia zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby (tzv. zákon o veľkej privatizácii). Rovnako poukázal na Dohodu uzavretú medzi Malokarpatským vinárskym podnikom, š. p. Pezinok a Víno Nitra š. p. Nitra, uzavretú dňa 27.06.1991, ktorej neplatnosť bola určená rozsudkom súdu prvého stupňa č. k. 40Cbs/140/2003 - 188 zo dňa 30. 03. 2006, potvrdeným rozsudkom odvolacieho súdu č. k. 2Obo/205/2006 - 255 zo dňa 21. 02. 2007. Uviedol, že táto dohoda nemá vplyv na výlučnosť práv žalovaného, ako spolumajiteľa ochrannej známky VINEA, pôvodne registrovanej pod č. 162122, pretože predmetná dohoda od samého začiatku (ex tunc) nepredstavovala právne relevantný podklad v konaní o zápis Malokarpatského vinárskeho podniku š. p. Pezinok, ako majiteľa ochrannej známky registrovanej pod uvedeným číslom ešte pred Federálnym úradom pre vynálezy.

Odvolací súd ďalej uviedol, že ani jeden z právnych nástupcov pôvodného podniku Vinárske závody, štátny podnik Bratislava, nenadobudol ochrannú známku VINEA a ani jeden z nich si ju nemôže prisvojovať, ale práva z ochrannej známky si môžu uplatňovať všetci rovnako, pretože tieto práva na nich prešli rovnako z ich právneho predchodcu. Poukázaním na to, že ochranná známka chráni výrobok a nie výrobcu, či distributéra, ktorí si z ochrannej známky môžu uplatniť svoje práva, ktoré ochranná známka chráni, konštatoval, že ak je právnych nástupcov viac, je právo spoločné a pokiaľ sa nedohodnú, rozhodne o tom, na koho má právo prejsť, súd, ktorého rozhodnutie bude podkladom pre zápis majiteľa, prípadne majiteľov predmetnej ochrannej známky. Uviedol, že zánikom subjektu, ktorý je

majiteľom ochrannnej známky, zanikajú aj práva tohto subjektu z ochrannnej známky vyplývajúce (keď právne neexistuje, procesne nemôže uplatňovať žiadne práva).

Z ďalšej časti rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva jeho dôvodenie, že ochranná známka VINEA nezanikla tak, ako sa neprestal vyrábať výrobok VINEA, ktorý uvedená ochranná známka chráni. Práva z ochrannnej známky neprešli z pôvodného štátneho podniku Vinárske závody, Bratislava ani na jeden novovzniknutý štátny podnik, a teda na jeho nástupcu, na spoločnosť, ktorá tento podnik privatizovala. Práva sú spoločné a pokiaľ by boli spochybňované, súd rozhodne, či tu také právo je alebo nie je za účasti všetkých nástupcov Vinárskych závodov, š. p. Bratislava. Rovnako rozhodne, za akých podmienok a komu z nich tieto práva prisúdi, na základe čoho potom Úrad priemyselného vlastníctva SR vyznačí majiteľa ochrannnej známky VINEA.

Odvolací súd v závere svojho rozsudku poukázal na podanie žalobcu, odvolaciemu súdu doručené dňa 14. 07. 2011 a vyslovil, že týmto podaním sa právny zástupca žalobcu, v jednej osobe aj ako konateľ žalobcu, snažil do konania vniesť obštrukcie, na ktoré súd neprihliadol, argumentujúc, že žalobca pred skončením sporu nemal sám nijaké dispozičné právo k ochrannnej známke.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote žalobca dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 236 a 238 ods. 1 O.s.p. a dôvodnosť ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., to znamená, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Žalobca svoje námietky zhrnul do niekoľkých hlavných bodov, v ktorých poukázal v prvom rade na to, že Ministerstvo poľnohospodárstva a výživy Slovenskej republiky ako zakladateľ štátneho podniku Vinárske závody, štátny podnik Bratislava, do zániku tohto štátneho podniku nerozhodol o prechode práva k ochrannnej známke VINEA a ani nepreviedlo právo k ochrannnej známke VINEA na iný subjekt. Právo k ochrannnej známke VINEA tak nebolo prevedené a ani neprešlo na novovzniknuté podniky resp. na niektorý z nich v režime zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku. Keďže do zániku Vinárskych závodov, štátny podnik Bratislava nedošlo k prevodu ani k prechodu práva k ochrannnej známke VINEA, právo k ochrannnej známke zaniklo podľa § 22 písm. b/ zákona č. 174/1988 Zb. o ochranných známkach zánikom právnej subjektivity majiteľa ochrannnej známky. Vo vzťahu k zániku právnej subjektivity majiteľa ochrannnej známky (Vinárske závody, štátny podnik Bratislava) uviedol, že jeho zánik predstavuje právnu skutočnosť, ktorá z časového hľadiska určuje, ktorý zákon o ochranných známkach sa bude na prejednávany prípad aplikovať. Bude ním označený zákon č. 174/1988 Zb., účinný od 01. 01. 1989, a nie právna norma upravujúca zánik práva k ochrannnej známke v čase podania žaloby, resp. v čase rozhodnutia súdu, keďže rozhodnutie súdu má v tomto prípade len deklaratórnu povahu a nekonštituuje nový právny stav. V ďalšom vyslovil názor, že neplatnosť dohody o prevode práv a povinností uzavretej dňa 27.06.1991 medzi Malokarpatským vinárskym podnikom, š. p. Pezinok a Víno Nitra, š. p. Nitra a zánik práva k ochrannnej známke VINEA ako dve právne skutočnosti je potrebné posudzovať vo vzájomnej súvislosti a spojitosti, a preto pokiaľ uvedená dohoda je neplatná, tak právo k ochrannnej známke VINEA zaniklo zánikom právnej subjektivity štátneho podniku Vinárske závody, štátny podnik Bratislava. Ďalej uviedol, že zánikom právnej subjektivity majiteľa ochrannnej známky VINEA - Vinárskych závodov, štátny podnik Bratislava, zanikol právny vzťah majiteľstva ochrannnej známky VINEA. Zanikli tak všetky prvky tohto právneho vzťahu, a to subjekt (majiteľ), ochranná známka VINEA, ako aj práva a povinnosti, ktoré boli obsahom tohto právneho vzťahu. Žalobca je toho názoru, že zo samotnej skutočnosti, že zakladateľ štátneho podniku Vinárske závody, štátny podnik Bratislava, nerozhodol o prechode práva k ochrannnej známke VINEA, nemožno bez ďalšieho vyvodiť záver, že právo k ochrannnej známke prešlo na všetky novovzniknuté nástupnícke štátne podniky, navyše ak ide o singulárnu sukcesiu. Samotná výroba nealkoholického nápoja ako stav faktický, nemôže zachovať (udržať) právo označovať tento nealkoholický nápoj označením VINEA v zmysle jeho právnej existencie ako ochrannnej známky.

Dovolateľ ďalej namietol záver odvolacieho súdu, v ktorom opakovane vyslovil, že rozhodovanie o zániku ochrannnej známky patrí do právomoci Úradu priemyselného vlastníctva SR. V tejto súvislosti uviedol, že prejednanie a rozhodovanie o zániku práva k ochrannnej známke zánikom právnej subjektivity majiteľa ochrannnej známky, ak právo k ochrannnej známke nebolo prevedené alebo neprešlo na nového majiteľa podľa § 22 písm. b/ zákona č. 174/1988 Zb. o ochranných známkach, patrí do právomoci súdu podľa § 7 ods. 1 O.s.p.. Dovolateľ ďalej odvolaciemu súdu vytkol jeho tvrdenia o obštrukciách, ktoré sa mal snažiť vniesť do konania jeho právny zástupca podaním, odvolaciemu súdu doručeným dňa 14. 07. 2011. Odvolaciemu súdu tiež vytkol, že nerešpektuje právny názor dovolacieho súdu, ktorý je pre neho

v zmysle § 243d ods. 1 veta druhá O.s.p., právne záväzný a ktorý už v dvoch prípadoch zrušil rozhodnutia odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietol tiež, že rozsudok odvolacieho súdu nespĺňa zákonné požiadavky podľa § 157 ods. 2 O.s.p., čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť. Poukázal na argumenty odvolacieho súdu, ktoré si podľa jeho názoru protirečia, keď napr. na str. 19 rozsudku uviedol, že práva z ochrannej známky prešli na všetky nástupnícke štátne podniky, ktoré ich tak môžu uplatňovať, na strane druhej konštatoval, že práva z ochrannej známky neprešli ani na jeden novovzniknutý štátny podnik (str. 20 rozsudku). Okrem iného, odvolací súd raz hovorí o právach z ochrannej známky, inokedy zas o právach ochrannou známkou zabezpečených. Dovolateľ má za to, že odvolací súd svojimi rozhodnutiami poskytuje žalovanému neodôvodnenú ochranu, naopak žalobca musí niekoľko rokov znášať negatívne následky súdneho zákazu používať označenie zhodné alebo zameniteľné so slovnou ochrannou známkou VINEA, vyplývajúceho z rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 18Cb/75/00 - 128 zo dňa 23. 08. 2001 (č. l. 25), potvrdeného rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/312/01 zo dňa 28. 04. 2003 (č. l. 29).

Na základe všetkých vyššie uvedených argumentov dovolateľ dovolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v súlade s § 243b ods. 2 veta druhá O.s.p. zmenil tak, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu prvého stupňa č. k. 40Cbs/140/2003 - 188 zo dňa 30. 03. 2006 v časti, v ktorej určil, že slovná ochranná známka VINEA registrovaná pod č. 162122 zanikla, potvrdí. Súčasne navrhol žalovanému uložiť povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania.

K dovolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

Na dovolanie žalobcu vec prejednal Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, ktorý uznesením zo dňa 26. novembra 2013 č. k. 1ObdoV/48/2011 napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. júla 2011 č. k. 1Obo/4/2011 - 377 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dovolací súd vo svojom rozhodnutí poukázal na ust. § 45 ods. 2 (prechodné ustanovenie) zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach, ktoré na predmetný prípad aplikoval odvolací súd v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorého práva a vzťahy z ochranných znáмок zapísaných do registra pred účinnosťou tohto zákona sa riadia ustanoveniami tohto zákona. Vznik týchto práv a vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred účinnosťou tohto zákona sa posudzujú podľa predpisov platných v čase ich vzniku.

Dovolací súd ďalej skonštatoval, že uvedený právny predpis, by bolo možné na ten-ktorý právny vzťah (vzniknutý v čase pôsobenia skoršieho právneho predpisu) aplikovať v prípade, ak takýto skôr vzniknutý vzťah trvá aj naďalej a rieši, resp. dotvára sa až za účinnosti nového zákona. V prejednávanvej veci však ochranná známka VINEA po zániku š. p. Vinárske závody Bratislava (dňom 01.04.1991), zostala „takpovediac“ bez majiteľa, pretože menovaný štátny podnik do dňa svojho zániku práva k ochrannej známke nepreviedol na žiaden nástupnícky podnik. Š. p. Malokarpatský vinársky podnik, Pezinok a š. p. Víno Nitra, síce dňa 27.06.1991 uzavreli dohodu, v zmysle ktorej majiteľom ochrannej známky VINEA bude Malokarpatský vinársky podnik, avšak ani jeden z týchto nástupníckych podnikov majiteľom ochrannej známky nebol, a teda neboli oprávnení ňou disponovať. Táto dohoda bola rozsudkom súdu prvého stupňa zo dňa 30. marca 2006, č. k. 40Cbs/140/2003 - 188 určená právoplatne za neplatnú.

S poukazom na uvedené ako aj na predchádzajúce uznesenie zo dňa 30. 11. 2010 dovolací súd uviedol, že je na mieste vo veci aplikovať ust. § 22 písm. b/ zákona č. 174/1988 Zb. o ochranných známkach, v zmysle ktorého právo k ochrannej známke VINEA zaniklo zánikom právnej subjektivity majiteľa ochrannej známky - Vinárske závody, štátny podnik Bratislava, pretože právo nebolo prevedené, ani neprešlo na nového majiteľa.

Po vrátení veci na ďalšie konanie a riadiac sa právnym názorom dovolacieho súdu podľa § 243d ods. 1 veta druhá O. s. p., odvolací súd dospel k rovnakému záveru, k akému dospel súd prvého stupňa, a to, že slovná ochranná známka VINEA registrovaná pod č. 162122, zanikla.

Odvolací súd zdôrazňuje, že v predmetnej veci je potrebné aplikovať zákon č. 174/1988 Zb. o ochranných známkach (ďalej len „zákon č. 174/1988 Zb.“). Rozhodujúcou skutočnosťou pre aplikáciu uvedeného zákona je zánik š. p. Vinárske závody Bratislava dňa 01. 04. 1991, kedy došlo zároveň k zániku jeho právnej subjektivity. Nakoľko k zániku majiteľa ochrannej známky došlo počas účinnosti zákona č. 174/1988 Zb. o ochranných známkach, teda v období od 01.01.1989 do 28.02.1997, je nesporné, že sa na daný prípad bude aplikovať práve tento právny predpis.

Odvolací súd upozorňuje, že čas podania žaloby na súd je pre zodpovedanie otázky aplikácie príslušného právneho predpisu na predmetný prípad irelevantný. Určujúcim znakom pre určenie príslušného právneho predpisu, ktorý by sa na posudzovaný prípad mal aplikovať, je z časového hľadiska, ako už bolo spomenuté vyššie, zánik právnej subjektivity majiteľa ochrannej známky. Právny stav týkajúci sa zániku práv k ochranným známkam v čase podania žaloby, resp. v čase rozhodovania súdu nemá pre správne rozhodnutie vo veci zásadný význam. Okrem iného odvolací súd svojím rozhodnutím nekonštituuje nový právny stav, ale len deklaruje, že slovná ochranná známka VINEA registrovaná pod č. 162122 zanikla.

Odvolací súd dodáva, že aplikácia zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach (ďalej len „zákon č. 55/1997 Z. z.“) s účinnosťou od 01. 03. 1997 do 31. 12. 2009 (nahradil pôvodný zákon č. 174/1988 Zb. o ochranných známkach), by bola vo všeobecnosti prípustná v prípade, ak by sa jednalo o vzťah vzniknutý skôr (pred 28. 02. 1997) avšak trvajúci ešte počas účinnosti zákona č. 55/1997 Z. z. Zánik právnej subjektivity š. p. Vinárske závody Bratislava ako majiteľa ochrannej známky podľa ust. § 22 písm. b/ zákona č. 174/1988 Zb. so sebou nerozlučne spája určité právne následky, okrem iného aj zánik ochrannej známky VINEA. Uvedený právny stav nie je možné zvrátiť, resp. obnoviť aplikáciou zákona č. 55/1997 Z. z. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je aplikácia zákona č. 55/1997 Z. z. na prejednávanej vec s prihliadnutím na všeobecnú zásadu zákazu retroaktivity právnych predpisov, absolútne neprípustná.

Odvolací súd zároveň uvádza, že v súvislosti s prechodom práv k ochrannej známke, zákon 174/1988 Zb. v ust. § 16 ods. 5 odkazuje na osobitné právne predpisy. V danom prípade je týmto osobitným predpisom zákon č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku (ďalej len „zákon č. 111/1990 Zb.“). Vzťah medzi uvedenými právnymi predpismi upravuje zásada lex specialis derogat legi generali. To znamená, že právna úprava týkajúca sa prechodu práv pri zániku štátneho podniku obsiahnutá v zákone č. 111/1990 Zb. má prednosť pred právnou úpravou zakotvenou v zákone 174/1988 Zb. Inými slovami, pokiaľ má dôjsť k účinnému prechodu práv, teda aj práv k ochrannej známke, je potrebné, aby boli splnené všetky podmienky obsiahnuté v osobitnom právnom predpise, v danom prípade v zákone č. 111/1990 Zb. Š. p. Vinárske závody Bratislava zanikol bez likvidácie rozdelením. Na prechod majetku a záväzkov zanikajúceho podniku sa vzťahuje ust. § 14 ods. 3 zákona č. 111/1990 Zb. Z tohto ustanovenia vyplýva, že zakladateľ určí, ktoré aktíva a pasíva prechádzajú na nástupnícke podniky. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že pre určenie, na ktorý nástupnícky subjekt prešli práva týkajúce sa ochrannej známky VINEA, je smerodajné rozhodnutie zakladateľa, a nie vymedzenie majetku v zakladacej listine nástupníckych podnikov podľa ust. § 13 ods. 2 zákona č. 111/1990 Zb. Odvolací súd má zo spisu za preukázané, že Ministerstvo poľnohospodárstva a výživy Slovenskej republiky v postavení zakladateľa, nerozhodlo o prechode práva k ochrannej známke VINEA, ani neurčilo, v akom rozsahu toto právo prechádza na novovzniknuté podniky.

V súvislosti so zánikom ochrannej známky VINEA odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že nakoľko táto nebola zo š. p. Vinárske závody Bratislava prevedená, poprip. neprešla na žiaden nástupnícky subjekt, tak zanikla spolu so svojím majiteľom, čo priamo vyplýva z ust. § 22 písm. b/ zákona č. 174/1988 Zb. To znamená, že samotná existencia ochrannej známky VINEA bez majiteľa nie je možná.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení § 224 ods. 2 O.s.p. V konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania nasledovne:

- súdny poplatok za podanie návrhu (žaloby) v sume vo výške 132,78 Eur (4.000,- Sk),
- súdny poplatok za podané odvolanie v sume vo výške 132,78 Eur (4.000,- Sk),
- súdny poplatok za podané dovolanie v sume vo výške 663,88 Eur (20.000,- Sk),
- trovy právneho zastúpenia pred súdom prvého stupňa v celkovej sume vo výške 553,61 Eur (16.677,85 Sk), a to za 7 úkonov po 55,66 Eur (1.676,71 Sk) podľa ustanovení § 13 ods. 6, § 15 ods. 1 písm. a/, c/, d/, § 19 ods. 3 a § 22 ods. 3 vyhlášky č. 163/2002 v znení účinnom do 31.12.2004, 1 úkon po 51,51 Eur (1.551,76 Sk) podľa ustanovení § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. d/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 v znení účinnom do 31.12.2005 a 2 úkony po 56,24 Eur (1.694,56 Sk) podľa ustanovení § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. c/, d/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 v znení účinnom do 31.05.2006.

Právny zástupca žalobcu si v prvostupňovom konaní uplatnil aj náhradu cestovných výdavkov a náhradu za stratu času za účasť na pojednávaniach uskutočnených dňa 03. 03. 2004, 24. 03. 2004 a 29.

03. 2006 v celkovej výške 810,61 Eur (24.420,50 Sk). Právny zástupca žalobcu vyčíslil náhradu cestovných výdavkov a náhradu za stratu času v nižšej sume, ako by mu priznal odvolací súd, z toho dôvodu mu bola priznaná náhrada cestovných výdavkov a náhrada za stratu času len vo výške, ktorú si vyčíslil. Keďže si právny zástupca žalobcu nevyčíslil trovy právneho zastúpenia pred odvolacím súdom ani pred dovolacím súdom, tieto mu preto priznané s poukazom na ust. § 151 ods. 1 O.s.p. neboli. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.